

Bài 9:

SỰ TRUYỀN GIÁO

Câu gốc: Công-vụ 1:8

Câu 1: Trước khi về trời, Chúa Giê-xu truyền mạng lệnh nào cho các môn đồ?

Đáp: Trước khi về trời, Chúa truyền “đại mạng lệnh truyền giáo” cho môn đồ. Điều này rất quan trọng nên được nhắc lại nhiều lần (*Mathiơ 28:18-20; Mác 16:15; Luca 24:47-49; Giăng 20:21-23; Công-vụ 1:8*).

Câu 2: Bởi lý do nào, chúng ta phải truyền giáo?

Đáp:

1. Bởi lòng biết ơn Chúa: Suy niệm về sự hy sinh lớn lao của Chúa đã cứu tôi, tôi mong muốn đền đáp trong muôn một ơn của Ngài. Tôi sẵn sàng đáp ứng lời kêu gọi truyền giáo của Ngài. (*I Côrinhtô 15:10; Galati 1:15-16*).
2. Bởi lòng trung tín vâng lời Chúa: Chúa là Cha tôi, là Chủ tôi, là Vua của tôi, đã tín nhiệm, tin cậy tôi, dùng tôi làm sứ giả của Ngài. Tôi là con cái, là đầy tớ, là đại sứ của Chúa, tôi phải trung tín vâng mạng lệnh của Chúa. (*Công-vụ 26:19; II Timôthê 4:1-5*).
3. Bởi lòng yêu thương người hư mất: Chúa chẳng những chết để cứu tôi, mà còn cho đồng loại tôi nữa, tôi nở nào hưởng ơn cứu rỗi một mình, để mặc mọi người trầm luân địa ngục sao? Lòng yêu thương thật của Cơ-Độc-Nhân không cho phép tôi đành lòng mà không làm chứng về Chúa. (*I Giăng 3:16; Châm-Ngôn 24:11-12*).
4. Bởi sự sống mới bên trong thôi thúc: Một khi chúng ta có sự sống mới của Chúa tràn ngập trong lòng, sẽ làm cho người ấy không chịu đựng nổi nếu cứ im lặng thụ động mà không nói về Chúa Cứu Thế cho người khác (*I Côrinhtô 9:16; Giăng 20:9*).

Câu 3: Khi nào một Cơ-Độc-Nhân bắt đầu truyền giáo?

Đáp: Chúng ta nên bắt đầu truyền giáo ngay sau khi tin Chúa (*Giăng 1:35-42*) và cứ liên tục làm chứng về Chúa bất luận gặp thời hay không gặp thời cho tới lúc Ngài đến (*II Timôthê 4:1-5; I Côrinhtô 11:22-26*).

Câu 4: Phải bắt đầu truyền giáo từ đâu ?

Đáp:

- Nơi nhà người (*Giăng 1:40-41*).
- Bạn hữu người (*Mác 5:19-20*).
- Trong xóm, láng giềng mình (*Giăng 4:28*).
- Nơi làm việc của mình, và cứ tiếp tục lan rộng mãi khắp nơi (*Công-vụ 1:8*).

Câu 5: Chúng ta làm chứng cho một người bao lâu?

Đáp: “cho kỳ được” (*Luca 15:4-8*). Tuy nhiên, chúng ta phải nhạy bén biết người nào sẵn lòng thì dành thì giờ ưu tiên cho người ấy (*Mathiơ 10:11-12*). Nên tránh tranh luận hay tranh cãi, mất nhiều

thì giờ vô ích. Sau khi làm chứng tương đối về Chúa, ta cứ cầu nguyện giao phó cho Chúa, lâu lâu có cơ hội, ta cứ làm tiếp, hy vọng một ngày nào đó Đức Chúa Trời ban sự kết quả (*I Phierơ 2:12*).

Câu 6: Khi một người bằng lòng tiếp nhận Chúa, chúng ta phải giúp họ bằng cách nào?

Đáp: Mỗi một môn đồ đều có đủ tư cách hướng dẫn thân hữu mình tuyên xưng đức tin (*Giăng 20:23; Công-vụ 16:30-34*), tức là cầu nguyện tiếp nhận Chúa. Hãy chụp lấy cơ hội mà hướng dẫn tại chỗ, miễn họ thành tâm, hết sức kinh kiềng tin nhận. Nếu gần nhà thờ thì có thể đến nhờ tôi tớ Chúa hướng dẫn cầu nguyện, không nên để hẹn cho đến kỳ truyền giảng vào tuần sau hay tháng sau.

Câu 7: Một người tin Chúa, chúng ta có trách nhiệm gì giúp họ ?

Đáp: Chúa dạy chúng ta phải “môn đồ hóa” (Cơ-Đốc hóa) muôn dân, chớ không phải “tín đồ hóa” rồi thôi. Vậy, chúng ta phải hướng dẫn giáo lý để họ sớm nhận lễ Báp-têm và chăm sóc họ cho đến khi lớn lên, vững vàng trong đức tin và thật sự là một Cơ-Đốc-Nhân có kết quả (*Mathiơ 28:19-20*).